

ἐξήλθον, ἥτοι ἐν μεγίστῃ ὑπολήψει. "Ε καλὰ ! Εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἐβυστίασεν οὗτος τὸ πᾶν, ὑπόληψιν, θέσιν, τύχην, διὰ τὴν μόνην ἀφοσίωσίν του πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ὡς ἐβλήθη τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ τὴν ἐλευθερίαν του· ἀντὶ τοῦ νὰ ἐποχωρήσῃ εἰς τὴν κατὰ τοῦ, καιροῦς ἐκείνου, πολιτικὴν ἐταρῶσιν ὅσον τάχιον τὴν παραίτησίν του ἐκ τῆς λαμπρᾶς θέσεως, τὴν ὅποιαν κατεῖχεν εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Σβηκίαν, ὅπου διέτριψε τέσσαρα ἢ πέντε χρόνους, μόνον ἐπασχολούμενος νὰ εὐεργιῇ τοὺς Ἑλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα· ἦτον οὗτος ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἐδυ νήθη ἡ Γενέθῃ νὰ ὑπερλιμήσῃ τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀξιοθαυμάστου οὗτου αἰδρός. Δύναμαι νὰ ἐπιβεβαιώσω, χωρὶς νὰ φθῇ οὐδένα τῶν συμπολιτῶν μου νὰ μὲ ἐλέγξῃ ψευδόμενον, ὅτι εἰς ὅλην τὴν Σβηκίαν ὑπῆρχε τοιοῦτος γενικὸς θαυμασμός διὰ τὸν Κόμητα Καποδίστριαν, ὥστε ὁ θάνατός του θάλει προξενήσῃ ἐκεῖ γενικὴν καὶ ἀπαρηγόρητον λύπην. Καὶ ἂν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου εἶναι τὸ περιβόλιον τῆς ἐλευθερίας, σεβάζεται ὁ Κυβερνήτης, ἀπὸ τοῦ καθένα. Δὲν ἀποτελεῖ τοῦτο δικαιοσύνην τὴν ὑπόληψίν μας ὑπὲρ τῆς πατριωτικῆς του διαγωγῆς ;

Προσκληθεὶς εἰς τὴν Κυβερνήσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐγνώρισεν, ὅτι ἡ πατρίς του εἶχε μεγίστην ἀνάγκην τοῦ ὑποθηριγματος τῶν τοιῶν Μεγάλων Δυνάμεων διέβη λοιπὸν εἰς τὸ Λαδινὸν καὶ τὰ Παρίσια, πρὶν ἢ ἀναδεχθῇ τὴν πρόσκλησίν του, διὰ νὰ βεβαιωθῇ, ἂν αὕτη ἦ ἔλεον εἶσθαι ἀντικείμενον ζηλίας μετὰ τῶν δύο Αὐλῶν τοῦτων· ἐπέτυχεν δὲ τὴν συγκατάθεσίν των. Τότε τὸν προσέφερεν ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἀτιμισθίαν (pension) εἰς εὐχαρίστησιν τῶν παλαιῶν του ἐκδουλεύσεων· ἀλλ' οὗτος δὲν τὴν ἐδέχθη, διότι δὲν ὑπάρχει πλέον εἰμὴ τὴν Ἑλλάδα. "Οἱ δὲ βεβίως καὶ ἀνατρεφόμενος ὁ Κυβερνήτης ἦτο τῷ "Ελλην, θέλω ἀναφέρει ἐπιστολὴν τινα εἰς νέον Γάλλον μετὰ τῶν τῶν καὶ ἀξίαν γεγραμμένην. "Ο Κ. Μ. Φεβριέρος, ὅστις ἱκανὸν καιρὸν διέτριψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔγραψεν ἐκ τοῦ τοῦτου τοῦτου.

"Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυβερνήτου, ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ὁποίων θέλω τὰς οἰκογενείας τῶν Μαυρομιχαλέων, Δελιγιαννέων, καὶ Ζαημέων, δὲν παύουν νὰ ἀπατοῦν τὰ Γαλλικὰ Στρατεύματα, λέγοντες, ὅτι ὁ Κόμης Καποδίστριας δὲν εἶναι εἰμὴ Ῥώσος. Θυμάζω ὅμως καὶ οὔτε νὰ ἐννοήσω δύναμαι, τί τῷ τρόπῳ ἐμποροῦν νὰ πιστοποιήσουν, ὅτι ὁ Κόμης Καποδίστριας ἐτοιμάζει τὰς ὁδοὺς εἰς τὴν Ῥωσσίαν, καὶ ὅτι ἤδη ἡ ἐπιρροὴ τοῦ πολιτεύματος ταύτης ἐποχωρήσεν εἰς ὅλα τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἔπαυεν ἡ ἐπιρροὴ αὐτῇ ν' ἀποδειχθῇ καὶ διὰ τῶν ἔργων· διότι εὐκολὸς εἶναι ἡ κατηγορία πλὴν διὰ νὰ πείσῃ, ἀνάγκη νὰ συνοδεύεται καὶ μετὰ τὰς ἀποδείξεις. Σὰς ὀρκίζομαι ἐν βάρει συνειδήτος, ὅτι ὅσον μετὰ σπουδῆς ἐρευνήσα νὰ ἐξιχνιάσω τὰ μικροῦς τῆς ὑπερχῆς ταύτης καὶ ἐπὶ ῥύθμῃ τῶν Ῥωσῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἐδυ νήθη νὰ ἐξαγγέλω καθόλου τὸ τοιοῦτον.

Εἶμαι λοιπὸν γνώμης ὅτι, ὁ Κυβερνήτης θεωρούμενος ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους, οὔτε Ῥώσος ἀντὶ Γάλλος εἶναι, ἢ Γάλλος ἀντὶ Ἀγγλος· ἀλλ' εἶναι Ἕλλην, καὶ μόνον Ἕλλην.

Ἐννοεῖται ἐνταῦθα, ὅτι δὲν ὁμιλῶ περὶ τῶν προτιμήσεω

του ὡς ἀνδρὸς ἰδιώτου· καὶ ἐὰν αὗται ὑπῆρχον, λέγω ὅτι αἱ προτιμήσεις εἶναι φυσικαί, καὶ δὲν ἀνήκει εἰς κανένα νὰ ἐξετάσῃ καθόλου περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, κτλ. κτλ.,

Ἐξήτησαν νὰ ἐμπιεύσουν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἑλλάδα ὅτι ὁ Κόμης Καποδίστριας ἐμπόδισε τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον ν' ἀναδεχθῇ τὴν Ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος. Αὕτη εἶναι ἀναιδὴς συκοφαντία καὶ τὴν ἀναιρῶ τετραγωνικώτατα. Ὁλη ἡ ἀλληλογραφία διεπέρασεν ἀπὸ τὰς χεῖράς μου. Εἰς κάθε του ἐπιστολῇ ὁ Κυβερνήτης παρεκάλει θερμῶς τὴν Α. Β. Μ. ν' ἀναδεχθῇ τὴν Ἡγεμονίαν καὶ νὰ σπεύσῃ ὅσον τάχιον τὴν ἀφίξίν του εἰς τὴν Ἑλλάδα, (ὅτι αἱ ἦσαν πάντοτε αἱ ἐκφράσεις του).

Ἐγὼ αὐτὸς ἀνταπεκρινόμην περιπλέον μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, εἶχον τὴν τιμὴν νὰ τὸν βλέπω σχεδὸν καθ' ἑκάστην, ὅτε διέτριβεν εἰς τὰ Παρίσια, τὸν ἔδειξα συχνάκις ἰδιαιτέρας τοῦ Κυβερνήτου πρὸς ἐμὲ ἐπιστολάς, ὅστις μ' ἐπεφόρτιζε νὰ φροντίσω παντοίοις τρόποις, συνεργῶν μετ' αὐτοῦ, διὰ νὰ τὸν πείσωμεν νὰ δεχθῇ τὴν Ἡγεμονίαν καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὸ ὀγλιγώτερον τὴν ἀφίξιν του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Προσθέτω περὶ πλέον ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος εἶχε μεγίστην ὑπόληψιν εἰς τὸν Κόμητα Καποδίστριαν. Δημοσιεύθη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Χρόνου ἰδιαιτέρως ἐπιστολὴ τοῦ Κυβερνήτου, διευθυνομένη ὅχι πλέον εἰς τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, ἀλλὰ φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος (ἡ τοιαύτη ἐπιστολὴ ἀπεστάλη ἐπίτηδες παρὰ τοῦ Κυβερνήτου μετὰ τὸν νέον Πρίγκιπα Βρέδε.) Ὁ Κόμης Καποδίστριας νομίζων ὀριστικὴν τὴν ἀποδοχὴν τῆς Ἡγεμονίας, διευθύνθη ἐν ἀπορρήτῳ εἰς τὸν Ἡγεμόνα του, ἐπιμένων διὰ τὴν ταχεῖαν του ἀφίξιν, καὶ ἐξηγήθη εἰλικρινῶς καὶ ἄδολα, καθὼς ἀνήκει εἰς ἀξιότιμον ἄνδρα.

Καθ' ἣν ἐποχὴν εἶχε φθάσει ἡ ἐπιστολὴ του αὕτη, πλείσται δυσκολίαι ὑπῆρχον ἤδη μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ τῆς διαπραγματεύσεως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐπαυξήσεως τῶν ὁρίων. Ἡ Β. Α. Μ. μὴ δυνάμενος νὰ τὰς ὑπερνικήσῃ, ἀπεράσισε τότε νὰ παραιτηθῇ τῆς Ἡγεμονίας· μαρτύρομαι πάσας τὰς ἀκριβεῖς ταύτας πράξεις, καὶ ἐὰν ἐτόλμων νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως Λεοπόλδου, ἤθελεν ἐτι μᾶλλον ἐπιβεβαιώσει τοὺς λόγους μου· διότι πλέον ἢ μίαν φορὰν ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσω τὸν εὐγενῆ του χαρακτῆρα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Κόμητα Καποδίστριαν εἰλικρινῇ του φιλίαν. Ἐξέμεσαν περὶ πλέον, ὅτι ὁ Κυβερνήτης ἐμπόδισε τὰς ὑπὲρ τοῦ Πρίγκιπος ἀναφοράς. Οὐδέποτε· μάλιστα ἀπεναντίας οὗτος τὰς ἐπρόβαλεν, ἀλλ' ἐθέλησεν ὥστε αὗται νὰ διευδυνῶσι διὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀντεστάθῃ δικαίως εἰς τοὺς ὅσοι ἤθελον νὰ τὰς κάμουν κρυφίως.

Δὲν θέλω ἀπαντήσῃ καθόλου εἰς τὰς διεξοδικὰς καὶ συνεχῶς ἐπαναληφθεῖσας κατηγορίας κατὰ τοῦ Κυβερνήτου περὶ τοῦ δεσποτισμοῦ. Θέλω εἰπεῖ δὲ μόνον πῶς ἦτο στολημένος ἐκ τοῦ ὅτι στολιζέται τὸν αὐτὸν ὡραῖον καὶ ἐλεύθερον χαρακτῆρα. Ἦτο γλυκὺς, φιλόφρων, ἐνεργητικὸς, χωρὶς φαντασίαν καὶ ὀγκώδη ἀφλοκέρδειαν, ἔτι ὡς ὁ πλέον ἀπλούστερος πολίτης· τὸ πλῆθος ὅλον ἐδύνατο νὰ τον περικυκλώσῃ, καὶ ποτὲ δὲν ἤρνετο νὰ ἀκροαθῇ ἕως καὶ τὸν ἔσχατον τὸ ἐπαναλαμβάνω ἀκόμη, ἡ μόνη, ἥτις τὸν ἐβ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων.

Ἰδὺν καὶ τινες πληροφορίες περὶ τῶν τοῦ Κόμητος
Καποδίστρια καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Παρίσια, 13 Νοεμβρίου 1831.

Κύριε,

Ολίγοι οἱ ὡς τὸν Κόμητα Καποδίστριαν φαίνονται εἰς
τὴν Εὐρώπην χαίροντες τὴν κοινὴν ὑπόληψιν παρεκτείνων
λογὸν τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ λόγου μου ἤθελεν εἰπῶ τάχα τί
ἀποβέλεις; Μολαταῦτα πᾶν ὅ,τι μᾶλλον τὸν τιμᾶ νομίζω
ἀπαραίτητον χρέος μου ν' ἀναφέρω καὶ τοῦτο θέλει εἶναι
ἡ ἀλήθεια καὶ μὴ διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ συσκευασίας ἀπάντησις.

Ἐλεγον ἄλλοτε, ὅτι ὁ Κόμης Καποδίστριας προσέφερεν
εἰς τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν τοὺς τὴν περιουσίαν. Ἰδὺν τίνι τρό-
πῳ ἢ ἐν Ἀργεὶ Δ' Συνέλευσις σαφηνίζει τὸν λόγον μου.

Ψηφ. Θ'. Η Δ' ΕΘΝ. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Θεωρήσασα, ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης ἀφιέρωσεν εἰς
τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος καὶ πρὸ τῆς ἐλευσεως καὶ μετὰ
τὴν ἐλευσίν του τὰ λεψανα τῆς ἰδίας του περιουτίας συμ-
ποσούμενα ὑπὲρ τὸ μιλλιόνιον Γερσίων Ταυροκικῶν.

Θεωρήσασα, ὅτι ὑπεχώρησεν εἰς τὴν ἔνδειαν τοῦ ἔθνους
καὶ τὰ ὅποια τὸ Πανελλήνιον ἐπαρόσφερεν εἰς τὴν Ἐξοχό-
τητα του Δίστηλα 12 χιλιάδας ὡς ἐτήσια ἔξοδα, προμη-
θεύτας καὶ ταῦτα ἐξ ἰδίων.

Καὶ ὁμολογοῦσα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὴν
Α. Ε. τὰ ἀναπόφευκτα μέσα τοῦ νὰ συντηρήσῃ τὴν ἀξιο-
πρέπειαν τοῦ κυβερνητικοῦ χαρακτῆρος πρὸς τὸ ἐξωτερικόν,
καὶ νὰ ἐξαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκιακῆς καὶ ἰδιαι-
τέρας ὑπηρεσίας.

Ψηφίζει.

Ἀρθρ. Α'. Διορίζονται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Ε. τοῦ
Κυβερνήτου Ι. Α. Καποδίστρια ἀπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου
δι' ἐνιαύσια ἔξοδα εἰς ἔθνικόν νόμισμα Φοίνικες ἑκατὸν ὀγ-
δοήκοντα χιλιάδες.

Β'. Τὸ παρὶν ψήφισμα καταχωρηθὲν εἰς τὸν Κώδικα
τῶν ψηφισμάτων καὶ ἐπικυρωθὲν νὰ διενθυγῇ πρὸς τὴν
Κυβερνήσιν, διὰ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῶν τύπων καὶ νὰ
ἐνεργηθῇ.

Ἐν Ἀργεὶ, τὴν 1 Αὐγούστου 1829.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

(Ἔπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαί.)

(Τ. Σ.) Οἱ Γραμματεῖς

ΙΑΚΩΒΑΚΗΣ ΡΙΖΟΣ.
Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

Ἀπλᾶ καὶ μὲ σεμνότητα ἀπήγγητε κατὰ τοῦτο ὁ Κό-
μης Καποδίστριας εἰς τὴν Συνέλευσιν ὡς ἔπεται.

Αρ. 13,621. ΠΡΟΣ ΤΗΝ Δ' ΕΘΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπ' Ἀρ. 9 καὶ ἀπὸ α' Αὐγούστου ψήφισμα, τὸ ὁ
ποῖον μᾶς διέβηκεν ἀρτίως ἡ Συνέλευσις προσδιορίζει τὰ ἔ-
ξοδα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπικρατείας.

Δι' αὐτοῦ τούτου τοῦ ψηφίσματος ἡ Συνέλευσις ἐπέστη-
σε τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὸ ὄλγον ἐκεῖνα, τὸ ὅποιον ἠδυνή-
θημεν νὰ πράξωμεν αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς, διὰ νὰ ἀποδείξω-

μεν ὅτι οἱ Ἕλληνες μόνον μὲ τὰς δυστίας των καὶ ὄχι διὰ
προσωπικῶν πλεονεκτημάτων, δύνανται νὰ φθάσουν εἰς τὸν
βαθμὸν, τὸν ὁποῖον ὑποσχωταὶ πρὸς αὐτοὺς ἡ ἐθνικὴ ἀνε-
ξαρτησία καὶ ἡ ἐλευθερία.

Εὐτυχεῖς διότι ἠδυνήθημεν νὰ προσφέρωμεν δι' αὐτὸ τὸ
ὅσον θεάρεστον ἔργον τὰ λεψανα τῆς μετρίας καταστά-
σεώς, μᾶς εἰς τὸ δυσιαστήριον τῆς πατρίδος.

Μ' ὅλον ὅτι μακρὰν ἀπέχουμεν τοῦ νὰ φρονώμεν ὅτι τὸ ἔ-
θνος δὲν θέλει δυνηθῇ ὥσποτε νὰ μᾶς τὰ ἀποδώτῃ, θέ-
λομεν ὁμῶς, ἕως τότε νὰ ἀποφύγωμεν, ὅσον τὸ δυνατόν,
τὸ νὰ καταδαρύνωμεν ἔτι μᾶλλον τὴν χρηματικὴν του στά-
σιν, ἀπαιτοῦντες τὴν ἀπιδόσιν τῶν ὅσων προκατεβάλομεν.

Διὰ τὸν αὐτὸν αὐτὸν λόγον θέλομεν ἀποφύγει καὶ ἡδὴ
τὸ νὰ δεχθῶμεν τὴν προπαισμένην ποσότητα διὰ τὰ ἔξο-
δα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεχόμενοι, ἐν ὅσῳ
τὰ ἰδιαίτερά μας χρηματικὰ μέσα μᾶς ἐξαρκούσιν, ἀπὸ τοῦ
νὰ ἐγγίσωμεν μέχρι καὶ ὀδύλου τὰ δημόσια χρήματα πρὸς
ἰδίαν ἡμῶν χρῆσιν.

Ὁφέποτε δὲ βιασθῶμεν εἰς τοῦτο, ἐξαντληθέντων δύναν-
των ἰδιαίτερων ἡμῶν πόρων, τότε θέλομεν καταφύγει εἰς τὸ
δημόσιον Ταμεῖον πλὴν μόνον διὰ τὰ ἔξοδα, ὅσα ἀπαιτεῖ
ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων μας.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο, καὶ ὡς μετεχειρίσθημεν ἄχρι τοῦδε,
ἀπαρallάκτως θέλομεν μεταχειρισθῇ καὶ εἰς τὸ ἔξης ἀκρί-
βεστάτην οἰκονομίαν, καθότι ἀποστρεφόμεθα τὸ νὰ προμη-
θεύωμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὰς ἀναπαύσεις τοῦ βίου, αἱ ὁ-
ποῖαι προυποθέτουσι τὴν εὐπορίαν, ἐν ᾧ εὐρισκόμεθα εἰς τὸ
μέσον ἐρείπιων, περικυκλωμένοι ἀπὸ πλῆθος ὀλόκληραν ἀν-
θρώπων βυθισμένων εἰς τὴν ἐσχάτην ἀμηχανίαν κτλ.

Ἡ Δ' Ἐθν. Συνέλευσις, εὐχαριστοῦσα τὸν Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος περὶ τῶν ὅσα ἔπραξεν ἰδὺν κατὰ πόιν ἐκ-
φράζεται τρῶπον.

„ Ἀμεσοὶ διερμηνεῖς τοῦ ἔθνους, καὶ διατεταγμένοι ἐκ
„ τούτου νὰ παραστήσωμεν πασιφανῶς τὴν πρὸς τὴν Ἐξο-
„ χετήτά σας βαθυτάτην του εὐγνωμοσύνην, ἐπεφορτίσθη-
„ μεν περὶ πλέον καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πολυμόχθων ἐρ-
„ γασίων σας, ἔχοντες πάντοτε διὰ ὁδηγόν μας τὰ λαμπρὰ
„ φῶτα καὶ τὰς βαθυτάτας γνώσεις σας.

„ Ἡ εὐταξία καὶ ἀρμονία διεδέχθησαν τὴν ἀταξίαν
„ καὶ ταραχὴν ὅλαι αἱ πράξεις, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν
„ ἡ Κυβερνήσις, ἀποδεικνύουν κατὰ τρῶπον ἀναντίρρητον
„ ὅλην τὴν γνησιότητα καὶ μετρίότητα τῶν ἀρχῶν τῆς κτλ.

Ἐν Ἀργεὶ, 3 Αὐγούστου 1829.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΣΙΣΙΝΗΣ.

(Ἔπονται αἱ λοιπαὶ τῶν ἄλλων Πληρεξούτ. ὑπογραφαί.)

Πρέπει ἤδη νὰ εἰπῶ καὶ τινα περὶ τῶν ὅσα συνεχέστερα
ἐπανελήφθησαν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ θέλω ἀποτείνει
μάλιστα τὰς λόγους μου πρὸς ἐκείνους, οἵτινες μὲ περισ-
σοτέραν πικρὰν κατέκριναν τὰς ἰδίας ἀρετὰς τοῦ Κόμητος
Καποδίστρια, λέγοντες ὅτι, οὗτος ἦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ
Ἐπίτροπος τῆς Ῥωσσίας ἀπικρέμαται λοιπὸν διὰ τῶν
πραγμάτων.

Περὶ 7α 1821 ὁ Κόμης Καποδίστριας ἔχαιρε καθ' ὅλην
τὴν ἔκτασιν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἀλεξάν-
δρου, ὑπερηγαπᾶτο ἀφ' ὅλης τῆς Αὐτοκρατορικῆς Οἰκογε-
νείας, καὶ εἰς τὴν Ῥωσίαν, καθὼς καὶ πανταχοῦ ὅπου

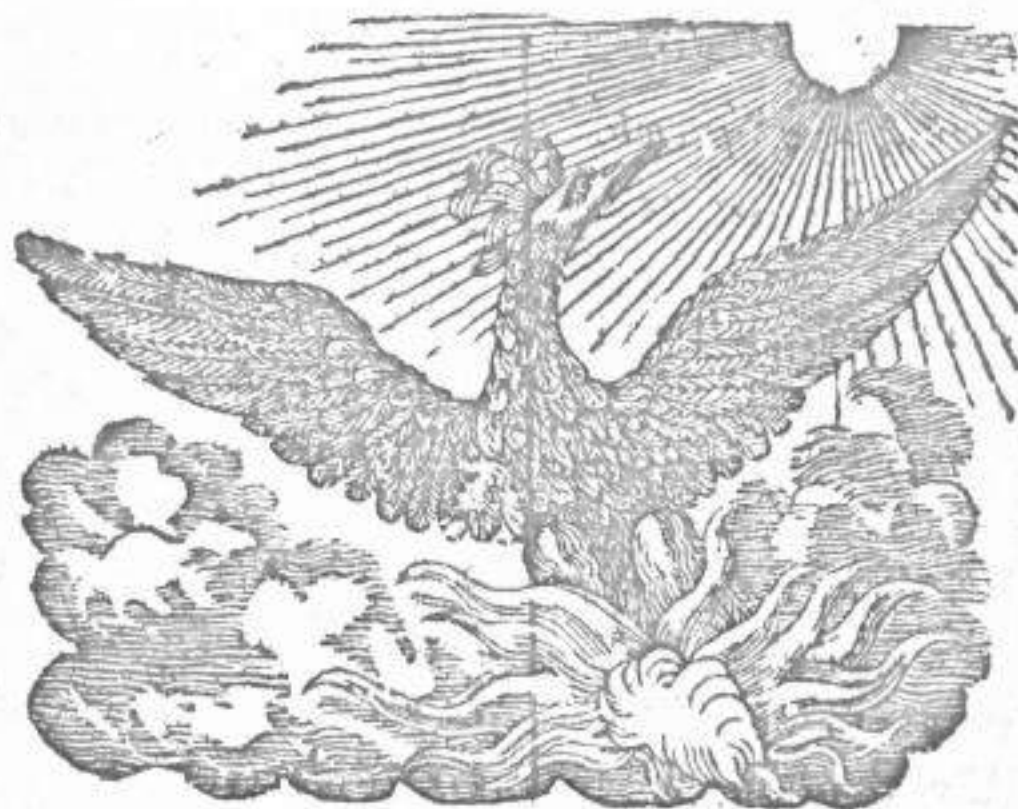
Ἀριθ. 99.

Ἔτους ΣΤ'.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐτησίαν Φεύγουσιν 36
Ἑξαμηνιαίαν 18
Τριμηνιαίαν 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας
Ζητουνίου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ἘΘΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ.

Πληροφρηθέντες ὅτι οἱ Πληρεξούσιοί μας, τοὺς ὁποί-
ους ἐστείλαμεν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, δὲν ἠνώθησαν
μὲ τοὺς ὀρθοφρονούντας περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πα-
τρίδος, ἀλλ' ἠνώθησαν μὲ τοὺς ἐναντίους φατριαστάς.
Τοῦτο, Σ. Συνέλευσις, ἐτάραξεν ὅλην τὴν ἐπαρχίαν μας,
ἐν ᾧ ὁ λαὸς ὅλος εὐρίσκεται μὲ ὀρθὸν φρόνημα, καὶ μεγίστην
ἀδημονίαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε περὶ τὸ ἀντιπατριωτικὸν πολί-
τευμα τῶν Πληρεξουσίων των, καὶ δὲν ἔλειψεν μὲ με-
γίστην προθυμίαν νὰ τοὺς ἀποβάλλουν, καὶ ν' ἀντικαστή-
σουν ἄλλους ὀρθοφρονούντας.

Διὰ τοῦτο παρκαλοῦμεν τὴν Σ. Ἐθνικὴν Συνέλευσιν,
ἕως ὅτου νὰ ἀντικατασταθοῦν ἀντ' αὐτῶν ἄλλοι, ὅπου
καταγίνεται, δυνάμει τῆς παρούσης μας νὰ τοὺς ἀποβάλ-
ῃ, χωρὶς νὰ τοὺς δεχθῇ πλέον εἰς τὴν συνεδριάσιν της.
Καὶ μένομεν μὲ σέβας

Ἐν Μικρυκάμπῳ Ζητουνίου, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Α. Παπαλεξίου, Α. Τζιγκας, ὁ Γραμ-
ματεὺς Χ. Π. Λογοθέτου.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Βάλτου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ φήμη, καθὼς καὶ ἡ ἐπίσημος εἰδοποίησις διὰ τὸν θάνα-
τον τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου μας, ἐστάθη ἄλλος θάνατος
καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας μας. Ἡ λύπη
μας ἀπαρηγόρητος, καὶ ἐπαισθητὴ καὶ εἰς τὰ θηλάζοντα
αὐτὰ βρέφη. Τὸ τί ἐχάσαμεν, ὅλον τὸ ἔθνος μας τὸ
γνώριζεν καὶ τὸ συναισθάνεται πικρῶς, καὶ αὐτὸς ὁ ἔξω
κόσμος ἀξίως τὸ ἐκτιμᾷ καὶ λυπεῖται. Ἡ ἀγανάκτησις
μας ἐπίσης ἀπαραδειγμάτιστος καὶ ἀδυσώπητος διὰ τοὺς

ἀσεβεῖς πατρακτόνους, τοὺς φονεῖς, ταῦτόν εἰπεῖν, ὅλων
μας καὶ τοῦ ἔθνους δι' ἐνός· ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ὁποίων
καὶ τῶν αἰτίων, ἐπικαλούμεθα τὴν θεῖαν δικαιοσύνην καὶ
τοὺς νόμους, νὰ ἀποστείλῃσι τὰ ἀξιοποινα ἐπίχειρα. Εἰς
τοιαύτην περίστασιν ἡ πρόβλεψις τῆς Γερουσίας ἀπολεί-
πεται τὸ μοναχὸν μέτρον εἰς παρηγορίαν μας. Ἡ ἐκλο-
γὴ της εἰς τὴν σύστασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ
ἀνδρας χαίροντας τὴν πίστιν τοῦ ἔθνους καὶ μὲ πατρι-
ωτικὰς ἀρετάς, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ Πρόεδρος της ἐπι-
σφραγίζει τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς πράξεώς της. Προσφέρο-
μεν διὰ τοῦτο καὶ εἰς αὐτὴν τὰς εὐχαριστήσεις μας,
καὶ πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ὁλοψυχὸν
ἀφοσίωσιν μας καὶ πίστιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ
ἀειμνήστου Κυβερνήτου μας καὶ πατρός, τοῦ ὁποίου καὶ
τὸ μοναχὸν ὄνομα ἀνεξάλειπτον καὶ εἰς τὰς ἐπερχόμε-
νας γενεάς θέλει προξενεῖ τῆς εὐγνωμοσύνης μας τα αἰ-
σθήματα δι' ὅσα ἐπὶ τῆς πατρικῆς Κυβερνήσεώς του ἀπὴ-
λαύσαμεν εὐνομίας ἀγαθὰ, καὶ αὐτὴν τὴν πολιτικὴν μας ὑπαρ-
ξιν. Παρκαλοῦμεν ἐν τοσούτῳ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν
νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν μας διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ τῶν
αὐτόθι. Ἀντιπρέσβειον πρὸς τοὺς κραταιοὺς εὐεργέτας μας
καὶ προστάτας Βασιλεῖς πρὸς πληροφορίαν καὶ ἐξιλέωσιν
τῆς καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησεως καὶ ὀργῆς. Μὲ ὅλον τὸ σέ-
βας καὶ ὑποταγὴν ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Καρθασαῷ, τὴν 17 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Βάλτου, Σ. Ἀναστάση, Ι.
Καραπανάκης, Η. Κωνσταντῆ, Η. Μπάρλας, Γ. Προκά-
κης, Χ. Κοσμᾶς.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τῶν Ἀρ. 97.)

Ἐπικυροῦνται γνησίως αἱ ἀνωθεν ὑπογραφαὶ παρὰ τῆς
ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας Βάλτου.

Ἐν Καρθασαῷ, τὴν 1 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Η. Κωνσταντῆ, Σ. Ἀναστάση.

οὐκ ἐφροντίς, ἥτοι ν' ἀποκαταστήσῃ τὸν λαὸν εὐδαίμονα καὶ τὸν διαμορφώσῃ ὅσον τάχιον, ἀποκαθιστάνων ἐπιδεικτικὰ τῶν ἐλευθέρων ἐκπαιδεύσεων· ἰδοὺ τί ποτὲ μὲ ἔγραψεν.

«Οἱ Ἕλληνες εἶναι στολισμένοι ἐκ τῶν ὠραιότερων προσημάτων καθ' ἑκάστην ἐκτιμῶ ἔτι μᾶλλον τὸν ἐξαίρετον τὸν λαόν. Ὅποιον πνεῦμα! Ὅποια εὐκολία νὰ ἐπιτηδεύεσθαι! Ν' ἀντιλαμβάνη τὰ πάντα! Μολαταῦτα ἡμεῖς εἴμεθα διὰ πολλὰ εἰσέτι πράγματα εἰς τὸν δωδέκατον αἰῶνα. Δὲν δύναμαι, λοιπὸν νὰ ἀποκαταστήσω ἀμέσως εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος. Ἀνάγκη νὰ ἐννοήσῃ πρῶτον ὁ λαὸς τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου· τοῦτο αὐτὸ λυγρὸν καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐκπαιδεύσεων, τὰς ὁποίας οἱ ἀντιπρονοῦντες πολιτικοὶ θέλουν νὰ ἐπιτρέψω, ὡς νὰ εἴμεθα εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἢ τὴν Γαλλίαν· ἀλλὰ τί δὲν ζητῶ, καὶ δὲν ἐπιθυμῶ ἐπίσης, εἰμὴ τὴν προόδου τῆς ἐποχῆς τοῦ πολιτισμοῦ μας· καὶ εἶμαι πλήρως βεβαιώτης, ὅτι θέλομεν φθάσει εἰς ταύτην τάχιον, διότι, τὸ ἐπαναλαμβάνω, ἡ νεολαία θέλ' εἰσθαι ἀξία εἰς κάθε τί· πρέπει ὅμως νὰ διατρέξῃ ὁ ἀναγκαῖος καιρὸς· θέλει δὲ μ' ἐλέγχει ἡ συνείδησις, ἔχον ἀσπτήσω εἰς τὸν καλὸν τοῦτον λαὸν διδασκαλεῖα μαθημάτων ἀνδρῶν διὰ τὰς δυνάμεις του. Καὶ ἐνῶ ἐνταῦθα εἶμαι προσωρινός, ἤθελε διὰ τοῦτο ἡ ἰδία μου αὕτη συνείδησις μ' ἐπιπλήττει, διότι ἐπηύξησα τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας θέλει ἀπαντήσῃ ὁ νέος Ἡγεμὼν, τὸν ὅποιον θερμῶς ἀπὸ τοσοῦτον καιρὸν προσκαλῶ· τότε δὲ θέλει πρᾶξει οὗτος πᾶν ὅ,τι κρίνῃ εὐάριστον εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἡ

Τέλος πάντων ἐτελείωσα τὸν διεξοδικὸν καὶ θλιβερὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὅποιον βαρύνετα μ' ὑπεχρέωσεν ἡ συνείδησίς μου. Ἐλπίζω οἱ ἔως ὥρας προκατηλημμένοι, νὰ πεισθῶν διὰ τῶν ὅσα ἀπέδειξα, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος πλέον ἐνάρετος τοῦ Κόμητος Καποδιστρια· ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους εἶναι δυνατόν νὰ ὑπέπεσε καὶ εἰς λάθη. Ποῦτος εἶναι ὅστις δὲν ὑπέπεσεν; Ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος εὐκρινὸς αἰσθημάτων καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν πατρίδα του, εἶναι βέβαια ὁ μόνος παραβαλλόμενος μὲ τοὺς ὠραιότερους χιτράκιττας τῆς ἐποχῆς.

Ἄς ἐκθέσῃ ὑποιασδήποτε καὶ ἂν θέλῃ ἕκαστος κατὰ τοῦ Κυβερνήτου κατηγορίας· ἐγὼ πλέον δὲν θέλω ἀπαντήσῃ τὴν δὲ λύπην, τὴν ὁποίαν μὲ προξενεῖ ἡ ἀχαριστία τῶν κατηγορῶν, οἵτινες ἤδη ἀπηύδησαν νὰ ὑπερασπίσων ἑαυτοὺς, θέλω κρατεῖ εἰς τὰ βαθύτατα τῆς ψυχῆς μου ἐγκεκλεισμένην. Αἱ ἐνθερμοὶ εὐχαί μου εἶναι ἀκόμη διὰ τὴν δυστυχῆ ταύτην. Ἑλλάδα· τὴν ὑπηρετήσα διὰ ἱκανοὺς χρόνους μὲ διαμυγνὴν καὶ καρτερίαν· θέλω δὲ ἀκόμη ἀφοσιωθῇ μὲ ζῆλον· διὰ τοῦτο θέλω λατρεύει τὸν ἐνάρετον ἄνδρα, ὅστις δὲν ὑπάρχει πλέον· διότι ἦτο τοσαύτη ἡ πρὸς τὴν πατρίδα του ἀγάπη, ὥστε διὰ νὰ τιμῇ τὴν σκιάν του, ἀνάγκη νὰ ὑπηρετήσῃ εἰσέτι αὐτὴν τοῦ ταύτην τὴν πατρίδα. Συμβουλευώ τοὺς Ἕλληνας νὰ λησιμονήσων τὰς ἀτομικὰς τῶν ἐχθρας. Ἡ μόνη ἐνωσίς τῶν δύναται νὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ ταύτης τῆς κρίσιμου περιστάσεως. Ἄς στοχασθῶν, ὅτι, διὰ νὰ ἀποκαταστήσων τὸ ἔθνος τῶν ἀνεξάρτητον, ἔχουν ἀνάγκην

τοῦ ὑποστηρίγματος καὶ τῆς καλοκαγαθίας τῶν δυνάμεων· ἀλλὰ ἡ δολοφονία τοῦ Κυβερνήτου τῶν, ἐσκήρυνε πολλὰ τὰς καρδίας τῶν ὅσοι συνήκτειρον μετ' ἐκείνων.

Ι. Γ. ΕΥΝΑΡΔΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΚΩΤΑΖΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΟΜΗΤΗ
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Κύριε Κόμη!

Περιχαρῶς ἔλαβον τὴν τῆς Υ. Ε. ἐπιστολὴν σημειωμένην εἰς τὴν 3 (15) Φεβρουαρίου, καὶ εἶδον τὴν ὁποίαν ἔχετε ἐπιθυμίαν περὶ τινων ἴσων ἐκ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ψαλμωδιῶν μας· ὅθεν καὶ ἀμέσως ἔσπευσα νὰ ζητήσω ταῦτα παρὰ τῆς ἐπιστασίας τῆς ἐπὶ τοῦ ναοῦ τῆς Δύλης. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ εἰς τὴν ἐπιστολὴν σας ἐσώκλειστος σημείωσις τοῦ Κυρίου Ἀβραμιάδου ἀναφέρει ἐκ τῶν ἴσων τῶν συντεταγμένων μετὰ τεσσάρων φωνῶν, δὲν ἐδυνήθημεν εἰμὴ ὀλίγα τινὰ νὰ εὐρωμεν ἐκ τοῦ εἴδους τοῦτου· ἀναπληροῦμεν λοιπὸν τὰ ἐλλείποντα διὰ τῶν αὐτῶν ᾠσμάτων συντεταγμένων εἰς διαφόρους φωνάς. Εὐχαρίστως προσθέτω περιπλέον εἰς ταῦτα καὶ ἄλλα τινὰ ἐκκλησιαστικὰ νεώστ' ἐκδοθέντα ἐξ ἐπιταγῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀυτοκράτορος. Τὰ ἱερὰ ταῦτα ᾠσματα συνελέχθησαν ἐκ τῶν πολλὰ ἀρχαίων τῆς Ἑλλάδος. Ὑπερήδηναι, Κ. Κόμη, στοχαζόμενος, ὅτι ταῦτα τοσοῦτον κατανυκτικὰ καὶ παθητικὰ, διὰ νὰ μᾶς κατέχουν τὰς καρδίας, θέλουν ἀντηχήσῃ καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῆς κλασικῆς ἐκείνης γῆς, ἀφ' ἧς μᾶς ἦλθεν τοῦ Εὐαγγελίου τὰ φῶτα.

Δέχθητε παρακαλῶ, Κ. Κόμη, τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ σεβασμοῦ μου καὶ τῆς ὑψηλῆς ὑπολήψεως, μετ' ἧς λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσείμειωθῃ τῆς Υ. Ε. ταπεινότητος καὶ εὐπειθέστατος δοῦλος.

Ὁ Πρίγκιψ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΑΛΤΣΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πρὸς τοὺς Συνδρομητὰς τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.

Μετὰ τὸ παρὸν φύλλον παύει τὸ ἐξάμηνον τῆς Εφημερίδος καὶ ἀρχεται τὸ νέον ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου 1832.

Παρακαλοῦνται λοιπὸν ὅσοι τῶν συνδρομητῶν εὐαρεστοῦνται νὰ λαμβάνωσι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν Εφημερίδα νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσι διὰ νὰ μὴν διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῶν φύλλων.

Ι. Γ.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Εἰς τὰ πρῶτα ἐκδοθέντα ἀντίτυπα τοῦ Ἀρ. 98 τῆς Γενικῆς Εφημερίδος Σελ. α. στήλ. α. στίχ. 6 κάτωθεν ἀνάγνωθι ἀντὶ «Αναφορὰ τοῦ πληρώματος τῆς κορβέττας τῆς Νῆσος τῶν Ψαλῶν» ἢ «Αναφορὰ τῶν Λεξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν τῆς ἀποκλειούσης τὴν Ὑδραν Ναυτικῆς Μοίρας».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ